

organizator

partner

finansowanie

„RUCHY NIETEORETYCZNE” SCENARIUSZ WARSZTATÓW KREATYWNYCH

Głównym celem warsztatu jest uruchomienie w młodych przedstawicielach Olechowskiej społeczności pozytywnej zmiany w postrzeganiu i wartościowaniu okolicy oraz dzielenia się nią.

MIEJSCE REALIZACJI: Łódź, teren osiedla Olechów

UCZESTNICY: młodzież - wiek 12-13 lat

CZAS: w zależności od ilości grupy od 4 do 10 spotkań

CELE:

- Uczeń doskonali i rozwija swoją kreatywność
- Uczeń doskonali umiejętności aktywnego i świadomego słuchania
- Uczeń uczy się obsługiwać sprzęt audio i video
- Uczeń uczy się kadrowania
- Uczeń uczy się występować przed kamerą
- Uczeń wypowiada się płynnie na temat swojego miejsca zamieszkania

PRZEBIEG ZAJĘĆ

1. Wprowadzenie

W oparciu o twórczość Dagmary Pochyła, Rafała Kołackiego, Josepha Beuys'a, Zbigniewa Makareicza. Wykład powinien nakierować młode osoby na dziedzinę sztuki związaną z nurtem site-specific – obejmująca dzieła sztuki stworzone z myślą o funkcjonowaniu w precyzyjnie określonym miejscu. W ramach inspiracji należy zaprezentować stronę projektu www.ruchynaolechowie.pl.

2. Olechów – co to za miejsce

Wstępna pogadanka co uczestnicy sądzą o Olechowie – wypowiedzi uczniów na temat miejsca, w którym mieszkają i żyją, na temat miejsc, historii i postaci charakterystycznych dla Olechowa.

3. Wykład multimedialny

Prowadzący przedstawiają cele/idee projektu – tworzenie mapy Olechowa.

Aby zrobić to jak najdokładniej inspirują by sięgać po pomoc wspomnień rodziny, sąsiadów i znajomych. Wskazując konkretne miejsca, obiekty, więzi i ślady w kontekście przestrzeni publicznej i prywatnej chcą nadać im lub przywrócić status ważności.

Prowadzący wyjaśniają uczestnikom zagadnienia związane pojęciami: subiektywność – obiektywność, instalacja, dzieło, estetyka oraz z koncepcjami tzw. ekologii dźwiękowej, tłumaczą terminy: pejzaż dźwiękowy *soundscape*, wartości *low-fi* i *hi-fi*, spacer dźwiękowy, *listening* – *soundmaking*, czyszczenie uszu, akuzmatyka etc.

Podczas wykładu uczniowie oglądają multimedialną prezentację dorobku artystów.

4. Ćwiczenia praktyczne - ćwiczenia świadomego słuchania.

Prowadzący przeprowadza ćwiczenia związane ze słuchaniem i tworzeniem dźwięków. Uczestnicy odpowiadają na następujące pytania: „Jak brzmi Wasze miejsce zamieszkania? Jakie dźwięki otaczają Cię na co dzień? Jakie dźwięki lubicie, a które Was drażnią? Czym jest dla Was cisza?

Prowadzący wyjaśnia na czym polega spacer dźwiękowy, jak spacerować.

Spacer jest najprostszym i ogólnodostępnym zajęciem rekreacyjnym, umożliwiającym odpoczynek a także doskonalenie umiejętności orientacji w środowisku. Spacer dźwiękowy powinno poprzedzać umiejętne zaprojektowanie ścieżek spacerów dźwiękowych. Odbywanie spacerów w różnych miejscach oraz w różnych porach dnia i przy różnych warunkach pogodowych pozwoli zróżnicować krajobrazy dźwiękowe. Spacer dźwiękowy rozpoczyna się od słuchania dźwięków własnego ciała w czasie poruszania się, przez co nawiązany zostaje pierwszy dialog między spacerującym a środowiskiem. Po zakończeniu spaceru konieczna jest ocena postrzeganych krajobrazów dźwiękowych, m.in. wyróżnienie dźwięków przyjemnych i nieprzyjemnych, dźwięków „nieobecnych” oraz dźwięków sztucznych, modyfikujących naturalny krajobraz dźwiękowy.

Prowadzący prosi uczestników aby wyobrazili sobie, że są na spacerze w głównym punkcie miejsca swojego zamieszkania. Zadaje pytanie: Jakie dźwięki napotykacie na co dzień (grajka ulicznego, samochody, przechodniów, psa, odgłosy natury itd.). Uczestnicy naradzają się w grupach i starają się stworzyć krajobraz dźwiękowy swojego miejsca zamieszkania.

5. Ćwiczenia praktyczne – związane realizacją wizualną/video (kadrowanie, myślenie montażowe).

- Uczestnicy bez żadnej wstępnej informacji dostają od prowadzącego do rąk różnej wielkości czarne sztywne ramki i poproszeni są o użycie ich oraz swoich aparatów w telefonach i o samodzielne odkrycie przeznaczenia ramek. Kiedy zaczynają intuicyjnie eksperymentować z ich zastosowaniem szybciej lub wolniej zaczynają „patrzeć przez obiektyw kadrując widzianą rzeczywistość”. Na tym etapie widać jak różnie podchodzą do kompozycji wewnątrz kadru. W trakcie trwania indywidualnych eksperymentów prowadzący komentuje różne sposoby podejścia do ćwiczenia, omawiając je jako możliwe sposoby budowania obrazu filmowego lub fotograficznego, proponuje tym którzy skupili się na postaci ludzkiej aby zbudowali kadr bez elementów figuratywnych, tym, którzy nie uwzględniali planów przestrzennych do tego aby spojrzeli w inną stronę gdzie możliwa jest obserwacja obiektów które przesłaniają się wzajemnie itd. Chodzi o to aby zachęcić uczestników do przyjęcia różnych perspektyw i uświadomić im poprzez praktyczne działanie wachlarz możliwości jakim dysponują jako realizatorzy obrazu, operatorzy kamer, fotograficy, czy projektanci .
- Prowadzący zwracając się do konkretnego uczestnika zadaje mu pytanie : co robił wczoraj o godzinie X. Kiedy ten zaczyna odpowiadać, prowadzący zadaje coraz więcej szczegółowych pytań np. jakie było światło? Ile było osób w pokoju? Jaki kolor włosów miała pani w tym pokoju? Czy potrafiłby narysować układ przestrzenny tego pomieszczenia i zaznaczyć swoją pozycję w nim oraz położenie innych elementów? Jakie dźwięki towarzyszyły temu zdarzeniu? Itp. Kiedy ten odpowiada lub stara się przypomnieć sobie szczegóły których dotyczą pytania, prowadzący zwraca uwagę słuchających że są świadkami „montażu wspomnień” i na tym przykładzie mogą sami, przypominając sobie zdarzenia zasłużyć do zrozumienia jak działa montaż filmowy. Mogą tę technikę zastosować również planując nagranie video, animację, a nawet opowiadanie. W ćwiczeniu chodzi o wskazanie na naturalne procesy jakie zachodzą w naszych umysłach a mają przełożenie na techniki narracyjne ze szczególnym uwzględnieniem ciągów obrazów następujących jeden po drugim. Podsumowując ćwiczenie prowadzący powinien zaprezentować scenę filmową, którą pauzując ujęcie po ujęciu, można by omówić na zasadzie obrazów pojawiających się w ludzkiej pamięci kiedy staramy się sobie coś przypomnieć.

6. Spacer i realizacja poszczególnych pomysłów

Podczas realizacji poszczególnych pomysłów prowadzący konsultują i dopasowują techniki, które najlepiej oddadzą specyfikę miejsca, historii lub postaci.

Podczas spacerów omawiają możliwości zastosowania takich, a nie innych środków wyrazu i konfrontują „wyobrażone” z „zastanym”. Jest to nieodłączny element każdej realizacji, a w szczególności nieprofesjonalnej kiedy wyobrażenia twórcy spotyka się z „twardą” rzeczywistością. Proces ten służy wykształceniu pewnej twórczej elastyczności. Uczestnicy w praktyce uczą się obsługi sprzętu zarówno audio jak i video. Poznają sztuczki realizatorskie i techniki oraz dzielą się zadaniami między sobą jako ekipa realizatorska. Rozkładają statyw, trzymają mikrofon, obsługują nagrywanie zarówno w kamerze jak i w recorderze audio, sami realizują materiały swoimi telefonami z uwzględnieniem wskazówek operatorskich. Niektóre zadania wymagają od nich większej samodzielności inne obejmują naukę danej techniki w większym stopniu, wszelkie środki dobierane są do indywidualnego pomysłu oraz predyspozycji uczestnika.

7. Podsumowanie, omówienie zajęć oraz ewaluacja.

Opracowanie:

Magdalena Kulig – Staniewska

Dorota Schreiber

Na podstawie przeprowadzonych warsztatów autorstwa:

Dagmara Pochyła i Rafał Kołacki

Bibliografia:

<http://www.ruchynaolechowie.pl/>

<http://dagmarapochyla.pl/>

R. Murray Schafer „Poznaj dźwięk. 100 ćwiczeń w słuchaniu i tworzeniu dźwięków”, 1995

H. Westerkamp, „Soundwalking, Sound Heritage vol. III” nr. 4, 1974,:

<http://www.sfu.ca/~westerka/writings%20page/articles%20pages/soundwalking.html>

Dofinansowano ze środków Narodowego Centrum Kultury w ramach programu Bardzo Młoda Kultura

organizator

partner

finansowanie

